

ת"פ 8820/12/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד פריד בן עטוה אבו אלקיעאן

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ט סיוון תש"פ
21 יוני 2020

ת"פ 8820-12-17 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן
תיק חיצוני: 727/17

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד אסיל אמון-קאסם
נגד	פריד בן עטוה אבו אלקיעאן ע"י ב"כ עו"ד דרויש נאשף
הנאשם	

הכרעת דין

כתב אישום והשתלשלות הדיון

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות כדלקמן:

- תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 1274(1) ו-2 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (עבירה אחת);
- תקיפת שוטרים בעת מילוי תפקידם, בניגוד לסעיף 273 לאותו חוק (שלוש עבירות);
- היזק לרכוש במזיד, בניגוד לסעיף 452 לאותו חוק (עבירה אחת).

בכתב האישום, האישום הראשון, נטען, כי בתאריך 09.06.16, סביב השעה 13:03, הגיעו השוטרים רוני חי בוכניק (להלן: "רוני") וג'קי ברגל (להלן: "ג'קי") (שניהם יחדיו ייקראו להלן: "השוטרים") לאזור המוסך "עטוה אבו אלקיעאן", באזור התעשייה ביישוב חורה, בעקבות תלונה, לפיה שתי משאיות חוסמות את ציר התנועה.

צעיר, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה, ניגש אל השוטרים ואמר, כי אחת המשאיות החוסמות את התנועה, תיכנס תיכף למוסך. השוטרים ביקשו שיזיז את המשאית, והוא אמר, שהולך להביא את המפתחות, ונכנס למוסך.

השוטרים המתינו מספר דקות, וכשאותו אדם לא חזר להזיז את המשאית, החלו לרשום דוח על הפרעה לתנועה.

בשלב זה, החל אדם נוסף, בשם זיאר אבו אלקיעאן, לצלם השוטרים, תוך שאומר להם, כי הם "עושים בלגאן" וכי הוא יתלונן עליהם.

השוטרים דרשו מאותו זיאר, כי יזדהה, ומאחר שסירב להזדהות, ירדו מהניידת על מנת לעכב אותו.

באותה עת, החלה התקהלות סביב השוטרים, עקב כך הוזמנה תגבורת, והגיע לזירה השוטר אמיר אלהוזייל (להלן: "**אמיר**") (מכאן ואילך ייקראו כל השוטרים הנוכחים באירוע: "**השוטרים**").

באותה עת, התקרב למקום הנאשם, כשהוא אוחז בידו מפתח ברגים, והחל לדחוף את השוטרים רוני וג'קי, תוך שמושך אליו את אותו זיאר, במטרה למנוע מהם לעכבו.

בשלב זה, הגיעו לזירה שוטרים נוספים כתגבורת, ביניהם השוטרים אביב רפי יצחק (להלן: "אביב") ואוהד יפרח (להלן: "אוהד").

השוטר אביב ניגש לנאשם כדי לעכבו, בתגובה החל הנאשם להשתולל והיכה את השוטר אביב בפניו.

באותו שלב, הגיע למקום אדם נוסף, חוסאם אבו אלקיעאן, חנק את השוטר אביב מאחור והפילו לקרקע.

בעקבות כך, ניסו השוטרים להשתלט על הנאשם ואז הנאשם הכה את השוטר ג'קי בראשו במפתח הברגים שהחזיק בידו. השוטר אוהד יפרח התקרב מאחורי הנאשם כדי למנוע ממנו להמשיך ולהכות את השוטר ג'קי ואז פגע הנאשם בפניו של השוטר אוהד עם מרפקו, הסתובב לעברו והחל לירוק עליו. השוטר אמיר הצליח להשתלט על מפתח הברגים ולהוציא אותו מידו של הנאשם והודיע לנאשם, כי הוא עצור.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נפגע השוטר אביב באפו ובפניו ונזקק לטיפול רפואי. לשוטר ג'קי - נגרם חתך, באורך שישה סנטימטר, בראשו וגם הוא נזקק לטיפול רפואי.

על פי המפורט באישום השני, לאחר שעוכב הנאשם והובא לחדר הסיור בתחנת משטרת העיירות, נכנס לחדר השוטר אוהד והבחין, כי הנאשם אינו אזוק. הוא ניגש לנאשם כשבידיו אזיקים והודיע לנאשם, כי הוא עצור. בתגובה, החל הנאשם להשתולל והכה, באמצעות מרפקו, בחזה של השוטר אביב. שוטרים נוספים נכנסו לחדר, כדי לסייע לשוטר אביב להשתלט על הנאשם ובניהם היה השוטר אלכסיי ניסנביץ'. הנאשם הרים מסך מחשב שהיה בחדר וניסה באמצעותו להכות את השוטרים, אך המסך נשמט מידיו ונפל על הרצפה. בהמשך, הפיל הנאשם שולחן שהיה בחדר, כשהוא מנסה לפגוע בשוטרים גם באמצעותו וכן השליך את מארז המחשב. כשהשוטר אלכסיי ניסה להשתלט עליו - הסתובב ונגח בו בפניו רק לאחר מכן - עלה בידי השוטרים לאזוק את הנאשם.

כתוצאה ממעשים אלה של הנאשם, נגרמו לשוטר אוהד כאבים ונפיחות באצבע והוא נזקק לטיפול רפואי. לשוטר אלכסיי נגרמו נפיחות וסימני חבלה שטחיים בשתי אצבעות וגם הוא נזקק לטיפול רפואי.

לאחר כמחצית השנה שהיה התיק בהליכים של דיון מקדמי לפני כב' סגן הנשיא, הועבר התיק לטיפולו של מותב זה.

במענה לכתב האישום - כפר הנאשם בעבירות וטען, כי הוא שהוכה על ידי השוטרים.

בנוגע למפורט באישום הראשון, אישר הנאשם נוכחותו בזמן ובמקום ואף אישר, כי במקום נוצרה התקהלות סביב השוטרים, אשר ניסו לעכב את זיאר אבו אלקיעאן. הוא אף אישר, כי ניגש למקום והתקרב אל השוטרים, כשהוא אוחז במפתח ברגים אך כפר בכך, כי החל לדחוף שוטרים בניסיון למנוע את העיכוב של זיאר. לטענתו - השוטר אביב הוא שדחף אותו והכה אותו באגרוף בפניו ללא כל צורך ולאחר מכן - החל הנאשם "להתנגד וניסה להגן על עצמו" כשהשוטרים פגעו בו והכו אותו. לטענתו, יתכן, כי השוטרים נפצעו תוך כדי שהתגונן, וגם הוא עצמו נפצע.

בנוגע למפורט באישום השני טען הנאשם, כי הובא לתחנת המשטרה, כשהוא בסטטוס עצור וכי הותקף על ידי השוטרים בחדר החקירות, ללא כל סיבה.

מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

- ע.ת.1 רס"ר אוהד יפרח;
- ע.ת.2 רס"ר ג'קי ברגל;
- ע.ת.3 רס"ר אביב ויצמן;
- ע.ת.4 רס"ב אמיר אל הוזייל;
- ע.ת.5 רס"ר אלכסיי ניסנביץ';
- ע.ת.6 רס"מ ישראל קובי קוסה;
- ע.ת.7 רס"ל רוני חי בוחניק;
- ע.ת.8 (בפרוטוקול סומן כ-9 אך מי שהיה אמור להעיד כ-ע.ת.8 בסופו של דבר לא הובא להעיד) רפ"ק דורון ששון.

מטעם התביעה, הוגשו המוצגים הבאים:

- דוח פעולה בעריכת ע.ת.4 - ת/1;
- תמונות החבלות שנגרמו לשוטרים - ת/2 (הוגשו במסמך ובתקליטור);
- אמרת הנאשם מיום 09.06.16 שעה 17:42 - ת/3;
- דוח נזק מאת מש"ק טכנולוגיות אלי שטרית - ת/4 (הוגש במסמך ובתקליטור);
- אמרת איסמאעיל אלנסאסרה מיום 13.06.16 שעה 11:38 - ת/5;
- תמלול שיחה למוקד 100 - ת/5א (הוגש במסמך ובתקליטור);
- מכתב סיכום רפואי בנוגע לנאשם - ת/6א;
- מכתב סיכום רפואי ואישור מחלה בנוגע לע.ת.7 - ת/7א;
- מכתב סיכום רפואי בנוגע לע.ת.2 - ת/8א;
- מכתב סיכום רפואי בנוגע לע.ת.1 - ת/9;
- מכתב סיכום רפואי בנוגע לע.ת.5 - ת/10;
- מכתב סיכום רפואי בנוגע לע.ת.3 - ת/11;
- מזכר בעריכת רס"ר אדם יונה - ת/12;
- אמרת שוטר יס"מ מיכאל מדר מיום 09.06.16 שעה 16:18 - ת/13;
- תמונות החבלות בשוטרים - ת/13א (תקליטור);
- אמרת ע.ת.8 מיום 13.06.16 שעה 13:36 - ת/14;
- תמונות החבלות אצל הנאשם - ת/14א (תקליטור).

מטעם ההגנה הוגשו המוצגים הבאים:

- אמרת ע.ת.1 מיום 09.06.16 שעה 15:12 - נ/1;
- אמרת ע.ת.2 מיום 09.06.16 שעה 14:24 - נ/2;
- סרטון - נ/3;
- אמרת ע.ת.3 מיום 06.06.16 שעה 14:28 - נ/4;

- אמרת ע.ת.4 מיום 09.06.16 שעה 15:36 - נ/5;
- אמרת ע.ת.5 מיום 09.06.16 שעה 15:22 - נ/6;
- אמרת ע.ת.6 מיום 09.06.16 שעה 15:52 - נ/א6;
- אמרת ע.ת.7 מיום 09.06.16 שעה 14:27 - נ/7;
- אמרת הנאשם במח"ש מיום 05.12.18 שעה 09:36 - נ/8.

מטעם ההגנה העיד ע.ה.1 - הנאשם - בלבד. יצוין, כי ההגנה ציינה, שבכוונתה להביא עדים נוספים וניתנו לה, לפני משורת הדין, מספר הזדמנויות לשם כך - אך בסופו של דבר - לא הובאו עדים מטעמה.

שני הצדדים הגישו סיכומיהם באיחור, גם לאחר שניתנו, לכל אחד מהם, ארכות - לא עמדו במועדים שהוצעו על ידם.

מכאן - הכרעת דין זו.

סקירת התמונה הראייתית

ראיות התביעה

ע.ת.1 רס"ר אוהד יפרח שימש כראש צוות סיור. בחקירתו הראשית סיפר, כי בעקבות קריאה על אירוע שמתפתח באזור התעשייה ביישוב חורה, הגיע למקום, ברכב משטרה, ביחד עם ע.ת.3. במקום זיהה את השוטרים ע.ת.2 ו-ע.ת.7, כשמסביבם התקהלות. העד ביקש מהמתקהלים לזוז אחורה ולצורך כך - הפנה את הגב לחברו ע.ת.3, כשמדי פעם - מסתכל לאחור. כשהביט לאחור - ראה אדם בעל מימדים גדולים מחזיק בידו משהו ונותן לשוטר ע.ת.3 מכה. באותו רגע - עזב את המתקהלים שצפו באירוע ורץ לכיוונו של אותו אדם, כדי להשתלט עליו מאחור. אותו אדם נתן לעד מרפק לפניו ופגע לו בשיניים. למרבה המזל - לא נגרם לו נזק. לאחר מכן, אותו אדם, שהתבונן ששמו פריד - הסתובב אליו והתחיל לירוק לכיוונו. למקום הגיע השוטר ע.ת.4, וניסה גם הוא להשתלט על אותו אדם. לאחר מכן, הצליחו להשתלט עליו. העד חזר לנסות לשמור על הסדר וכשראה שהכל בשליטה - עלה לניידת ועזב את המקום.

כשהגיע לתחנה, זיהה את אותו אדם שנתן לו את המרפק לפניו בחדר המעוכבים, כשידיו אינן אזוקות. העד ניגש אליו, אמר לו שהוא עצור וביקש לשים עליו אזיקים. באותו רגע - התחיל אותו פריד (הנאשם) להשתולל, זרק את המחשב לרצפה, הכה בעד באמצעות מרפקו בחזה. לחדר הגיעו שוטרים נוספים, שניסו להשתלט עליו אך הדבר ערך זמן, היות

שמדובר באדם גדול. בסופו של דבר - השתלטו עליו השוטרים והוא נאזק.

העד פונה לבית החולים, נערך לו צילום, האצבע שלו התנפחה והוא קיבל טיפול.

בחקירתו הנגדית סיפר, כי משרת ביחידה כשבע שנים (במועד מסירת עדותו).

העד מסר, כי מזהה עצמו בסרטון נ/3 והצביע על עצמו מרחיק את האזרחים המתקהלים.

העד זיהה את הנאשם נותן מכה לשוטר ע.ת.3 ואף את עצמו מנסה להשתלט עליו מאחור, כשהוא מקבל מכה ויריקות.

בחקירתו החוזרת, זיהה העד את עצמו שוב בפעולותיו השונות.

אמרת העד - נ/1 - הוגשה בהסכמת הצדדים.

ע.ת.2 רס"ר ג'קי ברגל סיפר, בחקירתו הראשית, כי במועד הרלוונטי שירת בתחנת העיירות כמש"ק סיור.

בעקבות קריאה שהתקבלה למוקד 100 על משאית, שחוסמת את הדרך, ביישוב חורה, הגיעו למקום.

אחרי כמה דקות, הצליחו להשיג את בעל הרכב וביקשו ממנו שיזיז את הרכב ואז הגיע האדם והחל להתלהם, תוך שמציג את תעודת הזהות שלו כך שהיא דבוקה למכשיר הטלפון הנייד, מצדו האחורי, מאחורי המגן, ועושה תנועות ידיים מזלזלות.

החלה התקהלות סביבם והעד לקח את אותו אדם לרכב. באותו שלב, החלה התקהלות בסמוך לניידת והעד הבחין בנאשם, תוקף שוטר, כשהוא (הנאשם) מחזיק כלי ביד. העד ראה אותו עם הכלי ביד כבר כשהוא מגיע למקום.

הנאשם תקף את השוטר עם אותו כלי בפניו. העד קפץ לעברו אך קיבל מכה בראש והבחין בדם על ידו.

האירוע הסתיים בכך, שעצרו שלושה מעורבים והביאו אותם לתחנה.

העד מסר, כי השתמש בכח - התיז גז פלפל לעיניו של מישוה שתקף אותו. העד אינו יודע מי הוא אותו אדם והוא לא היה מהעצורים שהובאו לתחנה.

לאחר האירוע, ניגש העד לקבל טיפול רפואי בבית החולים סורוקה.

בחקירתו הנגדית אישר העד, כי צפה בסרטון של האירוע שהוצג בטלוויזיה, אם כי, לטענתו, אין בידיו את אותו סרטון.

כשהוצג הסרטון לעד - זיהה את עצמו, כשהוא עם משקפיים על ראשו.

העד הצביע על הנקודה, בה קיבל מכה. העד עמד על כך, כי הבחין בנאשם מחזיק דבר מה בידו, מפתח שוודי קטן, והוא ראה זאת בעינו, גם אם לא ניתן לראות זאת בסרטון. העד הוסיף, כי רק כך ניתן להסביר את האופן בו נפצע. כשהוטח בעד, שלא היה בידו לראות את הנאשם מגיע מהמיקום בו עמד ומאחר שהנאשם הגיע כשגבו של העד אליו השיב, כי הסרטון - ערוך.

כשנטען בפני העד, כי לא הנאשם הוא שהכה ראשון השיב, כי היו דחיפות קודם לכן, וכי אף רואים שהנאשם מרים ידיים על השוטר ודוחף אותו. עם זאת, אישר, כי על פי הסרטון, לאחר דחיפות מצדו של הנאשם, אחד השוטרים היה הראשון שנתן לו אגרוף, אך טען, כי אין לסמוך על המתואר בסרטון (בלשונו: "סרטון חארטה").

בחקירתו החוזרת, מסר, כי הנקודה בה רואים את העד קופץ לעבר הנאשם לאחר מכה שהנאשם נתן לשוטר בפניו, היא בשניה 25 לסרטון. בשניה 47 - רואים אותו נוגע בראשו לאחר המכה שקיבל.

אמרת העד הוגשה מטעם ההגנה - נ/2.

ע.ת.3 רס"ר אביב ויצמן, שירת, במועד הרלוונטי ביס"מ.

בחקירתו הראשית, סיפר, כי נתקבלה קריאה על התקהלות ועל סירוב להזדהות באזור התעשייה בחורה. העד שהה בחדר אוכל ביישוב עומר ומשם יצא, בניידת משטרתית, ביחד עם שוטרים נוספים, למקום. במקום, זיהה את השוטר ע.ת.2, ביחד עם עוד כעשרה תושבים מקומיים. ע.ת.2 הצביע על בחור שמפריע לו, מסרב להזדהות ומסרב להיעצר. בעקבות סירובו, הגיעו למקום עוד אנשים, במטרה להפריע למעצר והם החלו למשוך את העצור, שהתנגד למעצר.

בשלב זה, הגיע הנאשם מאחור, עם חפץ ביד, שלאחר מכן - התברר כמפתח שוודי.

כשהגיע למקום, החל הנאשם להפריע למעצר, להתנגד ולדחוף.

העד קיבל מהנאשם אגרוף עם המפתח השוודי בפניו. בזמן אמת, לא היה העד בטוח האם המדובר היה במפתח שוודי אך לפי הסימן שנותר אצלו - הבין זאת.

לאחר מכן, הרגיש שאדם חונק אותו מאחור והוא נפל לרצפה. העד קרא לעזרה והשוטרים דורון ששון ורוני בוחניק הרימו אותו והפרידו את הבחור ממנו.

כשהגיע לתחנה, הנאשם לא היה אזוק והעד הלך לכיוון השירותים כדי לשטוף את פניו מהדם שהיה עליהם. אז, שמע העד צעקות מחדר הסוּר, הגיע לשם וראה את כל המשרד הפוך ואת הנאשם משתולל ו"מרים ידיים". תוך כדי שהעד ניסה, ביחד עם אחרים להשתלט על הנאשם - נתן לו הנאשם בין שלושה לארבעה אגרופים, שלא הותירו סימנים. בסופו של דבר, הצליחו השוטרים הנוכחים במקום להשתלט על הנאשם ולכבול אותו בידיו וברגליו.

העד ציין, כי בעקבות ההתרגשות שאחזה בו באירוע (בלשונו: "אנדרנלין מאוד גבוה") ובעקבות כך שהיה פגוע בפניו, לא ציין בדוח הפעולה את כל מה שקרה, שהכוונה לדחיפות שהיו בינו לבין הנאשם ויתר המתקבלים ולחלופי המכות בינו לבין הנאשם, כשגם הוא הכה את הנאשם. לדברי העד, הבחין בכך בסרטון, שפורסם בתקשורת. העד הסביר, כי היתה במקום התקהלות גדולה, התפרעות, האווירה הייתה מאוד עוינת, המדובר באזור בו כולם נוהגים לצאת החוצה ולהתנהג בכוחניות כשיש אירוע וכדי לקחת עצור - לא ניתן לומר לו להתלוות אל השוטרים אלא יש צורך בהפעלת כח. בשל כך, נאלץ העד להפעיל כח סביר - הן כדי להדוף את ההמון והן כדי להשתלט על העצור.

בחקירתו הנגדית, מסר העד, כי לאחר שצפה בסרטון והבחין בטעון תיקון - מסר הדבר לגורמים הרלוונטיים, כלומר - החוקרים. כשנתבקש למקד את דבריו מסר, כי דיווח על כך למפקדו - ע.ת.8 - רפ"ק דורון ששון. לדבריו, סביר שגם רשם מזכר מתקן. הוא אינו זוכר בוודאות אך מאמין שכך הדבר - ב-99%.

העד לא מסר על התיקון לפרקליטה, בשלב הכנתו לעדות.

בהמשך, הוצג הסרטון לעד כשנטען, שהנאשם, או אדם אחר, לא ניסו למשוך את הבחור העצור. בתגובה, השיב העד כי האירוע התמשך עשר דקות - רבע שעה ובסרטון הוצגו 20 שניות בלבד. למרות זאת, רואים בסרטון שהנאשם מניף את ידיו, דוחף את העד. לטענת העד היה ניסיון להפריע למעצר גם אם הדבר אינו נראה בסרטון.

כשהוטח בעד, שבסרטון לא נראה הנאשם מחזיק דבר מה השיב, בסרקזם: "יכול להיות שכולנו שקרנים..." וטען, כי הסרטון אינו באיכות מספיק גבוהה וכי המפתח השוויד היה בגודל של חמישה עד עשרה סנטימטר. לדברי העד, בסרטון אף לא ניתן לראות את מספר הניידת ולא ניתן לצפות לראות משהו קטן שמוחזק ביד.

בחקירתו החוזרת, הצביע העד על ניסיונו לפנות מעגל ריק מסביב לעצור, כפי שניתן לראות בשנייה 12 לסרטון. הנאשם הגיע בשניות 20 - 21, מתחילות דחיפות, כשהנאשם דוחף את העד והעד דוחף אותו בחזרה, היות שהוא מנסה להתקרב לעצור. הנאשם הרים את ידו ונתן אגרוף ביד ימין לעד ואז העד נתן לו אגרוף בחזרה והנאשם נתן לו אגרוף עם יד שמאל לכיוון הפנים. העד הוסיף, כי הנאשם הוא גדל גוף, לדבריו: "גדול פי שתיים ממני" וכי נדרש כוח סביר כדי להשתלט עליו.

בשאלה נוספת להגנה ברשות, נטען כלפי העד, כי מי שמשך אותו לאחור היו שוטרים וכי העד חזר בריצת "אמוק", כשהנאשם נכנס לניידת באופן רגוע. העד השיב, כי ניתן לצפות בשוטר תופס את הנאשם, כשהוא נכנס לניידת וכי הנאשם לא היה רגוע, היות שמי שנכנס לניידת ברצון, לא נכנס בצורה כזו כשתופסים אותו ומכוונים אותו. העד גם עמד על כך, שמי שמשך אותו לאחור והפיל אותו לרצפה לא היה שוטר.

העד טען, כי לא חזר למקום בריצה.

אמרת העד הוגשה מטעם ההגנה - נ/4.

ע.ת. 4 רס"ב אמיר אלהוזייל, שירת כמפקד מרכז השירות הקהילתי בלקיה.

בחקירתו הראשית סיפר, כי במועד האירוע, שהה העד במשרד השיטור הקהילתי. תוך כדי שהוא עובד במשרד, שמע בקשר צעקות לעזרה של השוטרים ע.ת. 2 ו-ע.ת. 7.

למקום הוקפצו כוחות מכלל הגזרה וגם העד הגיע לשם.

כשהגיע למקום, הבחין באדם בשם ניזאר או זיאר, כשהשוטרים במקום אומרים, שאותו אדם מעוכב ועושה להם בעיות.

העד פנה לאותו מעוכב וביקש ממנו להיכנס לניידת, תוך שמסר לו, כי ישנן ניידות נוספות בדרך. אותו אדם כיבד את בקשתו של העד ונכנס לניידת. אז הגיעו כוחות משטרה נוספים והתחילה המולה. למקום הגיע הנאשם והעד שמע צעקה. הגיעו כוחות יס"מ, שניסו להשתלט על מישהו. העד שמע צעקה של השוטר ע.ת. 3, הסתכל וראה שהוא מחזיק את הפנים שלו, ככל הנראה לאחר שחטף מכה. העד לא ראה את המכה.

העד ראה כמה שוטרים מנסים להשתלט על הנאשם והבחין בנאשם בועט ונותן מכה בראש לשוטר ע.ת. 2. העד ראה, שמפניו של ע.ת. 2 יורד דם והבחין במפתח שוודי קטן בעדו של הנאשם. העד הוציא את המפתח השוודי מידו, אמר לו: "עצור, אתה חייב להכנס לניידת". זה גרם ל"בלגאן". במקום היו כוחות יס"מ. בסופו של דבר, נכנס הנאשם לניידת, לאחר שכוחות יס"מ ניסו להשתלט עליו. העד נסע עם הנאשם לתחנת המשטרה ושם נשאר הנאשם תחת שמירה של שוטר והעד הלך להביא אזיקים. כשחזר, הבחין ב"בלגאן שלם", כשהנאשם מתעמת עם שוטרים, מתקוטט איתם. השוטרים השתלטו עליו והעד אזק אותו.

בחקירתו הנגדית אישר, כי מבחינתו - שוחח עם הנאשם בדרכי נועם ואמר לנאשם, כי ישנם שוטרים יס"מ, חבל שיהיה "בלגאן" והמצב ילך ויחמיר.

העד אישר, כי צפה בסרטון, ששודר בכלי התקשורת.

לשאלה, מי תקף ראשון, השיב העד כי אינו יכול לקבוע, היות שהסרטון אינו ברור והוא (העד) לא ראה את התקיפה.

כשנשאל, אם רואים בסרטון את הנאשם מחזיק דבר מה ביד, השיב: "אתה לא יכול...", אך הוא (העד) עמד על כך, כי הנאשם יוציא את הדבר מידו. העד הוסיף כי בסרטון רואים, כי ידו של הנאשם מאוגרפת, הוא אדם בריא עם ידיים גדולות והמפתח השודי לא היה גדול, כך שלא ניתן לראות אותו.

העד הוסיף, כי לא היתה כל סיבה, שהנאשם יכנס לאזור, בו מנסים שוטרים להשתלט על חשודי אחר וכי עצם כניסתו לזירה הייתה בבחינת הפרעה לשוטרים. לשאלה נוספת, מי נתן ראשון אגרוף בסרטון, השיב כי היו דחיפות, רואים עימות וכי רואים את הנאשם שולח יד, אך לא ניתן לראות אם הוא נתן אגרוף. בדבריו אמר ע.ת. 3 החזיר אגרוף, זו הייתה מגננה, אם כי הוא (העד) לא ראה זאת. הדבר הבטוח הוא, שהשוטר ע.ת. 2 קיבל מכה.

העד שלל אפשרות של תיאום עדויות בין השוטרים.

בחקירתו החוזרת, זיהה העד את עצמו בסרטון, בשניה 2, ליד דלת הניידת. ובשניה 34 זיהה עצמו מחזיק בידו של הנאשם ומנסה להוציא את המפתח השודי מידו. כך גם בשנייה 50.

דוח פעולה שערך העד התקבל וסומן ת/1.

אמרת העד הוגשה מטעם ההגנה - נ/5.

תמונות החבלות הוגשו וסומנו - ת/2.

ע.ת. 5 רס"ר אלכסיי ניסנביץ', שירת כלוחם ביס"מ.

בחקירתו הראשית, סיפר כי העד הגיע למקום, כשהאירוע כבר היה בשלבי סיום, של עיכוב חשודים בתחנה.

העד ליווה את הניידות לכיוון התחנה וכן ליווה את העצורים למשרד המעוכבים. לאחר שיצא ממשרד המעוכבים, שמע צעקות וחזר פנימה בריצה, תוך שזיהה את המעוכב עומד ומחזיק מסך מחשב, כששוטרים מנסים להשתלט עליו. העד הצטרף אליהם, תוך שמנסה להשתלט על המעוכב, להרגיע אותו, אך המעוכב זרק מסך מחשב על הרצפה ואף הרים שולחן. העד ניסה להפיל את המעוכב, תוך שמושך אותו בחניקה, כלפי מטה. העד הרגיש, פעמיים, כי הנאשם מנסה למשוך את אקדחו ואמר לשוטרים האחרים "נוגעים לי באקדח", הוא נוגע לי באקדח". בשלב מסוים, לא הרגיש עוד את

האקדח והבין כי הנאשם כנראה לקח לו את האקדח. אז עזב העד את הנאשם והוא נתן לו מכה בפנים. לאחר מכן, בדק את מצב האקדח והוא עדיין היה אצלו, אך מורם כלפי מעלה, לא מונח במקום שלו. העד החזיר את האקדח למקום. בשלב זה, הצליחו השוטרים להשתלט על הנאשם תוך שמפילים אותו והעד עזר באיזוק. הנאשם ירק וקילל.

בחקירתו הנגדית נשאל, האם במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה - התנגד הנאשם לשוטרים והשיב, כי אינו יודע, היות ששהה ברכב אחר. העד אישר, כי אם היתה התנהגות חריגה מצד הנאשם בחדר המעוכבים טרם שיצא מהחדר, לא היה עוזב את החדר.

אמרת העד הוגשה מטעם ההגנה - נ/6.

ע. ת 6 רס"מ ישראל-קובי קוסה שירת, במועד הרלוונטי, כבלש בתחנת העיירות. בחקירתו הראשית, סיפר, כי נתקבלה הודעה על אירוע של תקיפת שוטרים ביישוב חורה. העד, ביחד עם אחרים, הגיעו למקום והבחינו בהתקהלות. העד החל להרחיק את המתקהלים שהתקרבו למקום וניסו להפריע לשוטרים ולמנוע את המעצר. בהמשך, נעצר אחד המעורבים והעד השתתף בהובלתו לתחנה.

לדברי העד, במקום נכחו עד 10 שוטרים והתקבצו הרבה אנשים מהמקום, שכן המדובר באזור תעשייה, ובשעה שהמקום "שוקק".

העד מסר, כי האווירה היתה של ניסיון למנוע את המעצר, תוך הפרדה בין השוטרים לבין המעורבים, שניסו לעצור, וכי תופעה זו מוכרת לו מעבודתו.

בחקירתו הנגדית, פירט עוד והסביר, שהגיע למקום, הבחין בזוג שוטרים, שדיווחו, קודם לכן, על תקיפת שוטרים והם עומדים ומולם - אנשים. העד לא היה הראשון שהגיע למקום כתגבורת וביחד עמו הגיע גם צוות יס"מ.

העד הוסיף עוד, כי במהלך האירוע, הצביע אחד השוטרים על מעורב מסוים ואמר שהוא תקף. ברם, העד עצמו לא ראה את התקיפה שכן, לא היה עם הפנים לשוטרים, אלא עם הפנים החוצה, כדי למנוע מאנשים להתקרב וכשהסתובב, כבר ראה את שוטרי יס"מ נאבקים עם הנאשם. העד לא זיהה עצמו בסרטון 3/ת, היות שלדבריו, המקום בו עמד היה מחוץ לתמונה.

בחקירתו החוזרת, פירט עוד בנוגע למאבק בין השוטרים לבין הנאשם ומסר, כי הבחין בשוטרים מחזיקים לו את הידיים ונאבקים איתו, כשהוא מחזיק משהו ביד.

אמרת העד הוגשה מטעם ההגנה וסומנה נ/6א.

ע.ת. 7 רס"ר רוני-חי בוחניק, שירת, בתקופה הרלוונטית בתחנת העיירות. בחקירתו הראשית, סיפר כי התקבל אירוע במוקד על חסימת מעבר באזור התעשייה בחורה. ביחד עם השוטר ע.ת. 2, יצא העד למקום, בניידת משטרתית, כשהשניים לבושים במדי משטרה. כשהגיעו למקום, הבחינו בשתי משאיות, שעומדות מול מוסך ומפריעות לתנועה. לאחר שעשו סיבוב במקום יצא אליהם אדם, שכנראה היה קשור למוסך, והם אמרו לו, כי ישנה הפרעה לתנועה וכי אנשים התקשרו למשטרה והתלוננו על כך. השניים ביקשו ממנו לדאוג להזזת המשאיות. זאת, מתוך הרגישות למגזר המדובר, שכן, במקום אחר, היו מיד רושמים דוח. אותו אדם השיב, כי תוך כמה דקות יביא מפתחות של המשאית, שכן, שתי המשאיות צריכות להיכנס לטיפול במוסך. השניים אמרו לו, שילך, יביא את המפתחות, יזיז את המשאיות "וזהו". אלא, שלאחר המתנה, הבחינו בכך, שהמשאיות לא הוזזו. במקום להזיז את המשאיות הגיע למקום אדם, לבוש חולצה שחורה, שניגש אל ע.ת. 2 ואמר לו: "אתם באים לפה, אתם עושים רק בלגאן, אתם מפריעים, אתם עושים דברים..."

ע.ת. 2 ביקש ממנו להזדהות והוא הציג, ברפרוף, תעודה, שהיתה בתוך המגן של הטלפון. ע.ת. 2 אמר לו, שאי אפשר לזהות בצורה כזו, וביקש ממנו שוב להזדהות, אך אותו אדם לא רצה. העד ו-ע.ת. 2 יצאו מהניידת לכיוון אותו אדם ובמקום החלה התקהלות. אנשים יצאו מהמוסך. ע.ת. 2 דיווח בקשר, שמבקשים סיוע, ואחרי כמה דקות הגיעו עוד ניידות. בניידת הראשונה שהגיעה, היה ע.ת. 4. במקביל, הגיע הנאשם, כשהוא מחזיק מפתח ברגים והפך להיות הדומיננטי באירוע. הנאשם דיבר עם השוטר ע.ת. 4 בשפה הערבית. בינתיים, הגיעה ניידת נוספת של יס"מ עם המפקד ע.ת. 8 ועוד שוטרים וכן הגיעה ניידת של בילוש. היו רעש, המולה וצעקות. העד שמע רעש, הסתובב וראה את השוטר ע.ת. 3 עף אחורה כתוצאה מאגרוף בפנים שקיבל מהנאשם ומישהו קופץ עליו מאחורה וחונק אותו, תוך שמושך אותו לרצפה. העד קפץ על אותו אדם, שחנק את ע.ת. 3, ומשך אותו "מהאוויר". לאחר מכן, בוצעו מעצרים, תוך שהעד משתתף בהובלת העצורים לתחנת המשטרה.

הנאשם הגיע לתחנה "יחסית בסדר" אבל נכנס לתחנה "בעצבים". לאחר שנכנסו עמו לחדר המעוכבים, מסיבה כלשהי, החל הנאשם להתפרע, הפך שולחנות, זרק אותם, זרק מסך מחשב. השוטרים רתקו אותו לרצפה ואזקו אותו.

חלק מהשוטרים נזקקו לטיפול רפואי.

העד הוסיף, כי טיפל באירועים רבים במגזר והוא מכיר את אורחותיו, כשבאירוע הזה לא הייתה כוונה אפילו לרשום דוח אלא רק לבקש להזיז את המשאיות.

בחקירתו הנגדית, מסר העד, כי אינו יודע אם האדם הראשון שהגיע למקום והפריע לעד לבצע את משימתם - צילם את האירוע.

ההפרעה היתה בכך שהוא סירב להזיז את המשאיות וכן אמר להם, כי הם לא ירשמו דוחות. לאור כך ולאור סירובו להזדהות - קמה עילה לעיכוב.

אותו אדם, עם החולצה השחורה, לא תקף את השוטרים, אלא סירב להזדהות והחלה סביבו התקהלות, תוך שאחרים מנסים לקחת אותו מהשוטרים.

העד הוסיף, כי שוחח גם עם אדם מבוגר, שהיה לצדו של הבחורה עם החולצה השחורה, והסביר לו, שעליהם לעכב את אותו אדם עם החולצה השחורה, אך למרות זאת- היתה התנגדות. העד אף ניסה לשוחח עם אותו מעוכב עצמו וביקש ממנו לבוא עמם לפני שהאירוע הזה "יתגלגל".

לשאלה, האם הנאשם דחף את העד, השיב העד, כי הוא לא דחף אותו אישית, אך כשהוצגה לו אמרתו (נ/7 - הוגשה מטעם ההגנה) אישר, כי גם הוא וגם חברו ע.ת. 2 - נדחפו על ידי הנאשם.

לשאלה, האם הבחין בנאשם מכה את ע.ת. 3 באגרוף השיב, כי שמע צעקות, הסתובב ואז ראה את ע.ת. 3 עף אחורה אחרי שהנאשם כבר נתן לו את האגרוף, כש-ע.ת. 2 - תופס את ראשו ויורד לו דם.

העד זיהה עצמו בסרטון נ/3. העד טען, כי הסרטון אינו מכיל את מה שאירע לפני כן.

לשאלה, מתי החלה האלימות, הסביר העד, כי זו החלה כאשר הגיעו ניידות התגבורת וכאשר הנאשם הגיע למקום.

בחקירתו החוזרת, זיהה העד את הנאשם נותן אגרוף ל-ע.ת. 3, משהו נוסף קופץ על ע.ת. 3 מאחורה וחונק אותו וכן זיהה עצמו קופץ על אותו אדם ומוריד אותו למטה, אם כי קטע זה - נחתך מהתמונה.

העד הוסיף, כי נפצע ביד, טופל בבית החולים "סורוקה" עשו לו צילומים והוא גם נזקק לעבור טיפולי פיסיותרפיה.

ע.ת. 8 (בפרוטוקול מופיע, בטעות - כ-ע.ת. 9) רפ"ק דורון ששון, שימש, במועד הרלוונטי, כמפקד יס"מ עיירות. בחקירתו הראשית, סיפר, כי במהלך ארוחת צהריים, נתקבלו קריאות בקשר מאת ע.ת. 2. העד הגיע למקום והבין, כי האירוע החל בחסימת מעבר על ידי משאית, שלא היו מוכנים להזיזה משם והחלה המולה. העד ביקש להרגיע את הרוחות ולהיפגש עם נהג המשאית, אך תוך שניות - החלה קטטה - דחיפות, העד ראה את השוטר ע.ת. 3 נאבק עם קטין על הרצפה וניגש לסייע לו. לפתע שמע מהשוטרים בשטח, שהשוטר ע.ת. 2 מדמם מהראש ואז - הוא ו-ע.ת. 3 עזבו את הקטין וניגשו לסייע ל-ע.ת. 2.

העד ציין, כי תמיד מחנך את השוטרים תחת פיקודו, שפניהם תהיינה להידברות, כדי לא להסלים אירועים.

העד סיפר, כי הנאשם הוא גדול ממדים והוא התפרע, כל שכמעט שלא ניתן היה לעצור אותו. הוא הזיז את כל מי שהיה בדרכו. השוטרים ניסו לשוחח אתו, להסביר לו, שהוא לא יכול להתנהג בצורה כזאת. נדרש שימוש בכח כדי לעצור אותו וכדי להכניסו לניידת. גם בתחנת המשטרה, לא ניתן היה להרגיעו, והוא תפס את מסך המחשב והטיח אותו על הרצפה. העד השתתף בנסיון להשתלט על הנאשם בתחנה ולאזק אותו, תוך שמנסה לדבר אתו ולהרגיע אותו, אך ללא הצלחה. העד מסר, כי הנאשם אדם "מאוד מאוד אלים", שלא ניתן היה להשתלט עליו.

בחקירתו הנגדית, הסביר, כי כשהגיע למקום, היה זה ביחד עם שוטרים נוספים, אחד מהם - ע.ת. 3. באותו שלב, המצב היה מתוח והיתה המולה. העד ניסה לפעול, כדי שלא יגיע להסלמה.

האירוע ארך מספר דקות.

הנאשם תקף שוטרים. העד אינו זוכר אם תקף את ע.ת. 2 או את ע.ת. 3, למיטב זכרונו, היה זה ע.ת. 3 שהותקף. הדברים מדויקים יותר בעדות, שמסר בסמוך לאירוע.

העד עמד על כך, כי השוטרים נאלצו להשתמש בכח, על הנאשם כדי להכניסו לניידת.

העד עמד על כך, כי בחדר המעוכבים, היה זה הנאשם שתקף את השוטרים.

העד זיהה עצמו בסרטון - נ/3.

אמרת העד הוגשה במסגרת חקירתו הראשית, וסומנה ת/14. יצוין, כי על פי המפורט באמרה, הבחין העד בשוטר ע.ת. 2 מדמם בראשו ולאחר מכן, הוברר לו, כי הנאשם תקף את השוטר ע.ת. 3 בפניו, אך העד לא ראה זאת, מאחר שהיה עסוק בהתרחשויות משמאלו.

עד כאן עדי התביעה.

עוד הוגשו, במסגרת פרשת התביעה, דוח נזק לרכוש בתחנה -ת/4.

אמרת הנאשם - ת/3.

תמונות (ת/2, ת/13א) ותיעוד רפואי (ת/6א-ת/11) בנוגע לפגיעות בשוטרים, כפי המפורט במבוא להכרעת הדין.

יצוין, בתמונות ת/2 ניתן להבחין גם במפתח השוודי, שהוחזק, על פי הטענה, בידי הנאשם.

עוד הוגש מזכר מאת רס"ר אדם יונה (ת/12), ממנו עולה, כי לא עלה בידי משטרת ישראל לאתר תיעוד חזותי של האירוע ממצלמות כלשהן, על אף שנערכה פעולה לצורך כך.

כן הוגשה אמרה מאת שוטר יס"מ מיכאל מדר (ת/12), גם הוא הגיע למקום כחלק מהתגבורת, הבחין בהתקהלות

והשתתף בהובלת אחד המעורבים (לא הנאשם) לתחנת המשטרה. העד הוא ששמר על אותו מעורב בחדר הסיור ועקב כך, לא יכול היה להתערב, כשהנאשם החל להתפרע.

במהלך האירוע ביישוב חורה - הבחין העד בשוטר ע.ת. 3, פצוע בעינו השמאלי ובאפו וראה סימני דם. כן הבחין, בניידת, בדם יורד מראשו של השוטר ע.ת. 2 וכששאל אותו מה קרה, השיב לו ע.ת. 2, שאחד העצורים "נתן לי מכה בראש עם מפתח ברגים" באותו מעמד החזיק ע.ת. 2 את אותו מפתח ברגים בידו והעד זכר, שהמפתח היה בצבע כסף.

עד כאן ראיות התביעה.

ראיות ההגנה

לאחר שהוסברו לנאשם זכותו להעיד וכן זכותו להימנע מהעיד, לרבות משמעות הבחירה בכל אחת מהחלופות - בחר להעיד.

במסגרת חקירתו הראשית של הנאשם, הוגשה אמרתו במח"ש (נ/8).

הנאשם סיפר, כי הוא נשוי, אב לארבעה, עובד במוסך שבבעלות אביו בעיר חורה.

באמרתו במשטרה ת/3, שהוגשה כחלק מראיות התביעה, סיפר, כי הוא עובד במוסך והיו שוטרים מחוץ למוסך, הוא בא אליהם כי הוא ראה שהם "מריצים" לילד בן 15 שהוא אינו מכיר. אותו ילד היה זרוק על הרצפה והשוטרים "דרכו עליו". הילד היה "כולו דם". היו עליו 6 או 7 שוטרים. הוא אמר לשוטרים "הילד צם, תעזבו אותו". אז הגיע אליו אחד השוטרים, החל לדחוף אותו לכיוון הרכב והרביץ לו באגרוף לפניו. לאחר מכן, פתחו השוטרים את דלת הניידת אמרו לו, שהוא עצור, והובילו אותו לתחנה. בתחנה "התלבשו עליו" הרבה שוטרים והחלו לתקוף אותו בכל הגוף. הוא מרגיש כאבים בגוף. הנאשם הכחיש שתקף שוטרים באמצעות מפתח שוודי וטען: "אני לא תקפתי אף אחד ולא עשיתי כלום, התלבשו עליו שוטרים ותקפו אותי ושמנו אותו בניידת ואמרו לי שאני עצור על סתם".

כשהוצג לו המפתח השוודי, טען, כי לא תקף עם המפתח השוודי ויכול להיות, שהוא היה זרוק על הרצפה והשוטרים לקחו אותו.

הנאשם הכחיש גם, כי גרם נזק למחשבים ולרכוש בתחנת המשטרה וטען: "זה לא אני זה הם, התלבשו עליו איזה 30 שוטרים, ואני כבול ידיים ורגליים, איך אני יכול לעשות דבר כזה?".

הנאשם הכחיש גם, כי הרים שולחן בתחנת המשטרה. לטענתו השוטרים הם שדחפו אותו לכיוון השולחן, הוא נפל

מתחתיו ואז הכל נפל עליו.

הנאשם הכחיש, כי נגח בשוטר ע.ת. 5 בלחי או, כי ניסה להוציא את אקדחו מהנרתיק.

באמרתו במח"ש 8/8, שהוגשה מטעם ההגנה, הוסיף, כי כאשר התקרב למקום ראה את השוטרים דוחפים את המתקבלים ומרססים גז מדמיע; אחד השוטרים ניגש אליו ואמר לו "תתרחק מפה" ואז הגיע שוטר אחר, שדחף אותו ונתן לו אגרוף לעין.

בנוגע לחדר המעוכבים, טען כי, נכנסו לחדר "בערך 15 שוטרים", בהתחלה בא ע.ת. 2, נתן לו אגרוף לפנים. שני שוטרים החלו לתת לי מכות באגרופים ובאמצעות המחשבים; והפילו אותו על השולחן.

השוטר ע.ת. 2 תקף אותו באגרוף. לדבריו, נזקק לטיפול רפואי והובילו אותו לבית החולים סורוקה, לאחר שקיבל מכות בחזה, במותן וברגליים.

לדבריו, היה לו סימן בעין והוא אינו יודע אם זה מהמכות שקיבל מהשוטרים בשטח או מהשוטרים בתחנה. היו לו גם סימנים בגב ובמותן אף הם נעלמו.

לטענתו, כשהיה בתחנה - היה אזוק כל העת, ולכן לא יכול היה לתקוף.

העד הכחיש כי תקף מי מהשוטרים. לטענתו, רק דחף את השוטר השני שתקף אותו (הכוונה ל-ע.ת. 3) ואז "התלבשו עליו השוטרים" תקפו אותו והכניסו אותו לניידת.

גם לאחר שהוצג לו הסרטון, הכחיש הנאשם, כי תקף את ע.ת. 3 וטען כי רק דחף אותו, לאחר שנתן לו אגרוף.

בחקירתו הנגדית, טען, כי לא הגיע לזירת האירוע כדי לעזור למאן דהוא, אלא, כדי "להסתכל מה יש". כשהוצג לו, מה נאמר באמרתו - אישר הדברים.

בהמשך, שינה טעמו ומסר, כי לא ראה את השוטרים תוקפים את "אותו ילד" אלא, כשהגיע למקום, ראה אותו "זרוק על הרצפה" "כולו דם" והשוטרים מנסים לאזוק אותו.

לדבריו, פנה למח"ש רק לאחר זמן, כי היה עצור, למרות שרצה להתלונן עוד לפני כן.

כשהוטח בו, כי נכנס לזירת מעצר, שאסור היה לו להיכנס אליה והפריע לשוטרים, השיב: "זה לא נכון, אני הייתי עומד שם, באתי להסתכל מה יש, באתי לראות את הילד". בהמשך טען, כי יודע שאסור לו להיכנס לשם והוא לא נכנס ולא התקרב לילד אפילו. כשהוצג לו הסרטון ונאמר לו, כי אף שוטר אינו דורך על הקטין, השיב, כי רואים שוטר שמנסה לאזק אותו.

כשנאמר לו, כי לא רואים אף שוטר תוקף את הקטין, השיב כי השוטרים תקפו אותו וכי גם אם התובעת אינה רואה זאת בסרטון אם תחזור ותצפה בסרטון כמה פעמים עכשיו תראה זאת, ומכל מקום הוא ראה זאת בעיניים.

כשהוטח בו, כי למרות שטען כי לא תקף מי מהשוטרים, ניתן לראות בסרטון שהוא תוקף שוטר, השיב " זה אחרי שדחף אותי" (ע' 37 ש' 28). לאחר מכן אמר כי אחרי שהשוטר דחף אותו ונתן לו אגרוף הוא דחף את השוטר "כדי לשמור על עצמו".

גם כשהוטח בו שוב ושוב כי רואים אותו נותן אגרוף - הכחיש זאת.

הנאשם עמד על כך כי לא תקף מי מהשוטרים באמצעות מפתח שוודי.

כשנשאל, בנוגע לאירוע בתחנת המשטרה, השיב: "נכנסו אלי כל השוטרים והתחילו מכות התחילו אגרופים, דחפו אותי לשולחן ומה שהיה על השולחן - הכל נפל". בהמשך אמר, כי גם מסך המחשב נפל כך מהשולחן.

כשהוטח בו, כי בבדיקה הרפואית לא מסר על מכות במותן או בגב, אלא רק בעינו השיב, כי התלונן שתקפו אותו.

העד עמד על כך, כי לא בא להפריע או להתנגד למעצר אלא רק הלך "להסתכל מה יש שם".

לשאלת בית המשפט, מדוע בכלל התקרב למקום, השיב, כי שמע צעקות בחוץ, יצא לחוץ וראה משטרה, אז התקרב לשם. כשנשאל שוב על ידי בית המשפט, מספר פעמים, מדוע חצה את מעגל הצופים ונכנס לתוך הזירה, מסר הסברים שונים, כי היו שם "מלא אנשים" וכי השוטרים הם אלו שהחלו לדחוף ולתקוף (ע' 44 ש' 4 - 26).

כשנשאל, האם התנגד להיכנס לניידת, השיב, כי לא התנגד, אך השוטרים תקפו אותו ולא אפשרו לו להיכנס לניידת (ע' 44 ש' 28).

כמפורט בפרק המבוא, עתרה ההגנה, מספר פעמים, לדחות את הדיון כדי להביא עדים מטעמם, אך בסופו של דבר - לא הובאו העדים.

מטעם ההגנה הוגש אף סרטון - נ/3, שתוכנו יפורט בהמשך הכרעת הדין.

כאמור, הוגשו, לשם השוואה, אמרות השוטרים המעורבים השונים: נ/1-2 וכן נ/4-7; כן הוגשה מטעמה אמרת הנאשם במח"ש - נ/8.

עד כאן ראיות ההגנה.

טענות הצדדים

הצדדים הגישו סיכומיהם בכתב (שני הצדדים - באיחור, גם לאחר ארכות שניתנו לכל צד).

התביעה טענה, כי גרסאותיהם של עדי התביעה היו עקביות ומפורטות.

לטענת התביעה, עדויותיהם של עדי התביעה נתמכות בסרטון נ/3, על אף שהוגש מטעם ההגנה ועל אף שלא היה ברשות התביעה טרם שהוגש כתב האישום.

התביעה טענה, כי הנאשם נכנס לזירת המעצר במטרה להפריע למעצר וכי בשל כך היה מקום, ל-ע.ת 3 להשתמש בכח סביר כדי להדוף אותו.

בנוגע להיעדר פירוט באמרתו של ע.ת 3 באשר לשימוש בכח מצדו כלפי הנאשם, טענה המאשימה, כי העד היה בלחץ, לאחר שנפצע באירוע, שהיה חריג והוא אף לא ציין חלק מאירוע התקיפה מצדו של הנאשם כלפיו, כפי שניתן לראות בסרטון נ/3 כי הנאשם דחף את העד מספר פעמים. לטענת התביעה, מהסרטון נ/3 עולה בבירור כי הנאשם הוא שמתחיל בעימות, בדחיפות, בנפנוף ידיים ואף פוגע בפניו של השוטר, בטרם החל השימוש בכוח כנגדו.

התביעה טענה, כי גרסתו של הנאשם מופרכת מיסודה ואינה מתיישבת עם חומר הראיות, לרבות הראיות שהוגשו מטעם ההגנה.

כך, שוללות הראיות טענתו, כי שוטרים תקפו "ילד" שזהותו אינה ידועה.

כך, עולה בבירור מהסרטון נ/3 כי הנאשם נכנס לזירת המעצר ותקף שוטר.

כך, עולה מהסרטון, כי הנאשם השתולל והתנגד להיכנס לניידת.

עמוד 18

התביעה טענה, כי עמדה בנטל המוטל עליה הוכחת האשמה מעבר לכל ספק סביר ומבקשת להרשיע הנאשם בדין.

ההגנה השליכה יהבה על התייעוד החזותי בסרטון נ/3, שהוגש מטעמה ואשר, לטענתה, גם הביא לשחרור המעורבים בפרשה, כבר בשלב מעצר הימים, ללא תנאים (טענה זו לא הוכחה בראיות ולא הוגש פרוטוקול הדיון שם מטעמה).

ההגנה טענה, כי המאשימה ויתרה על העדת השוטרים מיכאל מדר ודודו ועקנין (ע.ת. 7 - 8 בכתב האישום), ומכאן - שיש להסיק מסקנות לטובת ההגנה. יצוין כבר כעת, כי ההגנה ויתרה על חקירתו של ע.ת. 7 - שוטר יס"מ מיכאל מדר ואמרתו - הוגשה בהסכמה, כך שאין ברורה הטענה בנוגע לעד זה.

ההגנה טענה לסתירות בדבריהם של עדי התביעה השונים אל מול המתואר בסרטון נ/3. כך נטען, כי אין ראיה לכך, שהשוטר ע.ת. 1 קיבל מכה מהנאשם; כך, לשיטתה של ההגנה, עולה מהסרטון, כי השוטר ע.ת. 3 הוא שתוקף הנאשם באגרוף.

ההגנה טענה עוד לסתירות בין עדי התביעה השונים בנוגע למספר המעורבים באירוע - אם שוטרים ואם אזרחים - בכל אחד מהשלבים; להתנהגותו של האדם, שהגיע למקום קודם לכן וסירב להזדהות; ועוד.

ההגנה טענה, כי ע.ת. 4 סתר עצמו, כשמאמרתו במשטרה עלה, כי הבחין בנאשם מכה את ע.ת. 2 ואילו בבית המשפט טען כי לא ראה את המכה אלא שמע צעקה והבין שהשוטרים ע.ת. 2 ו-ע.ת. 3 קיבלו מכה. עוד נטען, כי ע.ת. 4 מתאר באופן שונה מאחרים את מעצרו של הנאשם, כשלטענתו - מרגע ההודעה לנאשם על מעצרו לא התנגד עוד למעצר.

ההגנה טענה, כי לנאשם לא היתה כל סיבה לתקוף שוטרים בתחנת המשטרה ומכאן, הגיוני יותר, כי השוטרים הם שתקפו אותו.

ההגנה טענה, כי משאלותיה של התובעת בחקירה הנגדית לנאשם עולה, כי הוא תקף "בחזרה", כלומר, לשיטתה ההגנה - הותקף על ידי השוטרים.

לטענת ההגנה, דבריו של ע.ת. 3 על כך שלא ציין הפעלת כוח כלפי הנאשם אינם אלא תירוץ.

לטענת ההגנה, אין סתירות בעדותו של הנאשם.

ההגנה עותרת לזכות את הנאשם.

דין והכרעה

לאחר שבית המשפט שמע את העדים; עיין במוצגים, שהוגשו מטעם הצדדים ובתוכם - בסרטון, שהוגש מטעם ההגנה - נ/3 - מוצא ליתן אמון בעדויותיהם של השוטרים - עדי התביעה.

אין חולק, כי המדובר היה באירוע רב משתתפים; אירוע בו היתה המולה רבה, עקב התקהלות של אזרחים תושבי האזור סביב השוטרים; אירוע בו הגיעו למקום מספר לא מבוטל של שוטרים, בכמה גלים של תגבורות.

במסגרת האירוע נפצעו מספר שוטרים, פציעות שאינן קלות וכמה מהן אף היו נתונים לסיכון חיים של ממש, לאחר שהותקפו באמצעות נשק קר ונחבלו בראשם או באיברים אחרים.

כאשר מדובר ברצף אירועים כה אינטנסיבי וכאשר כל שוטר מתעמת עם אזרחים או מעורבים אחרים בפרשה - אך טבעי, כי כל אחד מהשוטרים יתפוס זווית אחרת של האירוע ואין לצפות לזהות מלאה בתיאור מצדם של העדים השונים.

גם יתכן, כי עד מסוים, המעורב בעימות פיסי, לא יוכל לשחזר כל תנועה ותנועה, מצדו או מצדם של המתעמתים עמו.

השוטרים המעורבים באירוע מסרו עדותם באופן עקבי ועשו רושם מהימן על בית המשפט. סתירות קלות שנמצאו בדבריהם - בנוגע למספר המעורבים בכל אחד משלביה של התקרית; לסדר האירועים המדויק; להתנהגותם של אזרחים אחרים, שהגיעו למקום לפני הנאשם; להתנהגותו של הנאשם בשלבי המעצר השונים - אין בית המשפט מוצא, כי היה בהן כדי לפגוע במהימנות העדויות, ואין מונעות מבית המשפט לקבוע ממצאים על בסיס העדויות. ראו, לענין זה, סעיף 57 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשכ"א - 1961:

סתירות בעדותם של עדים אין בהן, כשלעצמן, כדי למנוע את בית המשפט מקביעת עובדות שלגביהן חלו הסתירות.

אדרבא, דווקא באותן סתירות קלות, יש כדי לחזק את עדותם של השוטרים המעורבים, באשר לא ניכרת זהות בין עדויותיהם ונראה כי כל אחד מספר הידוע לו, מתוך זכרונו.

ראו, לענין זה, ע.פ. 993/00 נור נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(6) 205, ע' 233:

הלכה היא, כי קיומן של סתירות כמו גם אי-דיוקים בעדותו של אדם בכלל... אין בהם כשלעצמם כדי לפגום במהימנותה.

... אין לצפות מאדם כי יזכור פרטי אירוע טראומתי כאילו תיעד אותו בזמן אמת... לפיכך השאלה איננה אם קיימים אי-דיוקים ואי-התאמות בפרטים, אלא אם המיקשה כולה היא אמינה, ואם הגרעין הקשה של האירועים והתמונה הכוללת המתקבלת מן העדות והחיזוקים לה מאפשרים מסקנה בדבר אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר...

כן ראו ע.פ. 2485/00 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נה (2) 918:

מטיבו של המין האנושי שאין בן-תמותה מכשיר דיוק אוטומטי... לא יפלא, איפוא, שסתירות ואי-דיוק-לשון שכיחים הם לא רק בדברי עדים שונים, אלה בהשוואה לאלה, כי אם גם בדבריו של עד אחד גופו, בתשובותיו בחקירה הראשית ובחקירה הנגדית, ובהתחשב בדברים אשר בא-כוח הצד האחד או הצד האחר משתדלים לשים בפיו (ע"פ 100/55 מאיר נ' היועץ המשפטי [7], בעמ' 1224).

עוד ראו ע.פ. 5636/08 פלוני נ' מדינת ישראל:

לא זו, אף זו. כבר נפסק בעבר, כי "דווקא 'זכרון מופלג' של פרטים, אחרי שחלף זמן רב מעת התרחשות האירועים ועד למתן העדות, עלול לפגום במהימנותו של עד" (ע"פ 1258/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6), 625, 637 (2004)).

במקרה דנן, בנוסף לעדויות השוטרים המעורבים - קיים הסרטון נ/3, המתאר חלק מהשתלשלות האירועים, שהוא החלק הרלוונטי למעשים המיוחסים לנאשם באישום הראשון.

על פי הדין, משהוגשה ראיה לתיק בית המשפט, אין מניעה לעשות בה שימוש, ללא קשר לשאלה, מי הצד שהגישה. ראו, לענין זה, פרופ' י' קדמי **על הראיות - הדין בראי הפסיקה**, מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע - 2009, חלק שני, ע' 910:

הכלל הוא, כי משהוגשה לבית המשפט ראיה, אין היא "שייכת" לצד שהגיש אותה וכל אחד מהצדדים רשאי לסמוך עליה טיעוניו ובית המשפט רשאי, כמובן, לסמוך עליה ממצאים ומסקנותיו ללא קשר מי הצד שהגישה.

כן ראו ע.פ. 4004/93 יעקובוביץ נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים - להלן: "פרשת יעקובוביץ").

על אף שהסרטון צולם מזווית מסוימת; למטרה מסוימת (תיעוד התנהגות השוטרים); ואינו ברזולוציה כזו, המאפשרת לפענח כל אחד מפרטי ההתרחשויות - הרי לא נטען מפי התביעה, כי המדובר בסרטון ערוך; הסרטון - הוגש בהסכמת הצדדים; על כן - מונחת בפני בית המשפט ראיה אובייקטיבית, המתארת את השתלשלות האירועים וככל שעד מסוים לא דייק באחד הפרטים - ניתן להשלים הדברים על בסיס המתואר בסרטון.

מנגד יש לזכור, כאמור לעיל, כי זווית הצילום והרזולוציה אינם מאפשרים הסקת המסקנות על בסיס הסרטון בלבד ובנקודות מסוימות - יש בעדויות שנשמעו ובמוצגים שהוגשו, כדי להשלים התמונה. כך למשל, אין ניתן להבחין, בסרטון, במה אוחז הנאשם וגם לא בכל אחת מהתנועות המדויקות, שנעשו מטעמים של הצדדים המעורבים. כמו כן, לא ניתן לראות, בסרטון, את הדם שזרם מפניו של אחד השוטרים שהותקפו או את החבלות שנגרמו.

בית המשפט אינו מוצא להתעכב על השתלשלות האירועים, שקדמה להגעת הנאשם למקום.

אין מחלוקת, כי החל להתפתח דין ודברים בין השוטרים הראשונים שהגיעו למקום לבין מי מהנוכחים, בנוגע להזזת כלי הרכב הכבדים החוסמים את הכביש; אין מחלוקת, כי החלה התקהלות סביב השוטרים; אין מחלוקת, כי הוזמנו כוחות תגבורת.

כל שרלוונטי להכרעת דין זו הוא, כי כאשר הגיע הנאשם למקום - היה המצב מתוח כשהשוטרים מוקפים בקהל, שחלקו - מי שבאו לצפות באירוע וחלק אחר, לא מבוטל, הוא קהל עוין, מנסה להפריע, בצורות כאלה ואחרות, לפעולות השוטרים. הדבר עולה מכלל העדויות שנשמעו וגם מהסרטון נ/3.

השאלות בנוגע להשתלשלות הדברים באותו שלב מקדמי - מעבר לעובדות שפורטו לעיל, כגון - מי בדיוק היו האנשים ששוחחו עם השוטרים; האם אותו אדם, שהבטיח להזיז המשאיות, הסכים להזדהות או לא הסכים להזדהות; האם הציג תעודה מזהה באופן שניתן לקרוא האמור בה אם לא;

האם נענה להוראות השוטרים או לא - כל אלה - אינן שאלות רלוונטיות להכרעת דין זו, שכן המדובר באירועים מלפני הגעת הנאשם לאזור.

בכל הנוגע להכרעת דין זו - יחל הדיון מהרגע בו ניתן לצפות בנאשם מתקרב למקום - סביב שניה 12 בסרטון נ/3.

בנוגע לכך, מוצא בית המשפט, כי עצם הצורה, בה מתקרב הנאשם למקום - אופן הילוכו הבוטח; חצית קו של המתקהלים והצופים תוך כניסה לזירת המעצר, בה התעמתו השוטרים עם המעורבים אותם ביקשו לעכב במסגרת האירוע ופניה ישירה לכיוון השוטרים - יש בה כדי ללמד על כוונה להפריע לשוטרים בעבודתם תוך חתירה למגע עמם.

אין כל הסבר אחר לאופן התנהלותו זה של הנאשם, זולת כוונתו כאמור לעיל.

בנסיבות אלה - הפעלת הכח, כפי שניתן לראות, על ידי השוטרים, ובייחוד ע.ת. 3, בנסיון להרחיקו מהמקום באמצעות דחיפתו לאחור - היתה סבירה ואף מתבקשת.

העובדה, כי הנאשם החזיק בידו מפתח שוודי והאופן בו הוחזק - בתוך יד סגורה, אופן שאינו שגרתי ומלמד על רצון להסתירו כדי לעשות בו שימוש כמעין אגרופן - מבססים את כוונתו של הנאשם לתקוף שוטרים. אין כל סיבה אחרת העשויה להסביר החזקת המפתח השוודי כשהוא מוסתר באופן כזה.

בית המשפט אף מקבל כמהימנה גרסתו של ע.ת. 3, כי טרם ששלח ידו להכות הנאשם - הכה בו הנאשם מכה מקדימה. לטענה זו תימוכין גם בסרטון, שניות 20 - 21. אמנם, בשל זווית הצילום, לא ניתן לראות בבירור את מעשיו של הנאשם,

אך ניתן לראות אותו שולח ידיים לכיוון השוטרים ובייחוד לכיוון ע.ת. 3, ע.ת. 3 שולח היד לפנים ומחזיר לו מכה, ואז הנאשם מכה ב-ע.ת. 3 באגרוף לפנים.

בשניה 25 ניתן לראות את ע.ת. 2 קופץ על הנאשם ולאחר מכן - בשניה 47 - ניתן לראותו מחזיק את ראשו ומסתכל על ידו - שלדבריו היתה מלאה דם.

סביב 1:33 והלאה ניתן לראות את ע.ת. 1 באופן התואם את עדותו.

עוד ניתן לראות בסרטון, את השוטר הקהילתי ע.ת. 4 - תופס בידו של הנאשם (שניה 34 וכן שניה 50), ובכך יש תמיכה לדבריו, כי ניסה להוציא את המפתח השוודי מידו.

משעולה מהראיות, כי הנאשם הגיע למקום כדי להפריע לשוטרים, חתר למגע ואף הצטייד בנשק קר - המפתח השוודי (לענין היות חפץ מסוג זה נשק קר, המבסס, ראו ת.פ. (מחוזי חיפה) 527/78 **מדינת ישראל נ' מלכה**, פס"מ תשל"ט (1) 364 (להלן: "**פרשת מלכה**") - שם דובר על כלי מסוג "פלאייר" אך ברי, כי זהו אותו הגיון), ברור, כי לא תוכל לעמוד לו הגנה כלשהי, ולא ניתן לראות בהתנהגותו בבחינת התנגדות להפעלת כח מצד השוטרים, אלא תקיפה יזומה ומכוונת.

העובדה, כי הנאשם תקף מספר שוטרים שונים, בשלבים שונים של האירוע - מחזקת גם היא מסקנה זו.

אשר לאירוע בתחנת המשטרה - גם כאן, עמדה התביעה בנטל הנדרש ממנה להוכחת המפורט בכתב האישום.

בית המשפט מקבל כמהימנה את עדויותיהם של השוטרים הנוכחים במקום, אשר יש לה תימוכין גם במוצגים שהוצגו בין היתר - דוח הנזק - ת/4 והתמונות, שצולמו מיד לאחר האירוע - הסדרה האחרונה ב-ת/2 (סומנו י"ב בתיק החקירה) בהן ניתן לראות את אביזרי המחשוב השונים זרוקים על רצפת חדר הסיוור, אשר שימש גם כחדר המעוכבים.

בית המשפט מקבל כמהימנה גם את עדות ע.ת. 5, כי הנאשם הכה בפניו. אמנם, בבית המשפט, לא טען העד, כי הנאשם נגח בפניו, אלא הכה בהם. ברם, מאמרתו נ/6, שהוגשה מטעם ההגנה, עולה, כי המכה היתה באמצעות הראש. על אף שהאמרה נ/6 הוגשה מטעם ההגנה, אין מניעה, כי בית המשפט יבסס עובדות על פיה להשלמת עדותו של העד בבית המשפט, שנמסרה זמן רב לאחר האירועים וראו, לענין זה, פרשת **יעקובוביץ** דלעיל.

בית המשפט אינו מוצא טעם בטענת ההגנה, לפיה לא ניתן הסבר מדוע יתקוף הנאשם את השוטרים בתחנה. ראשית, כפי שקבע בית המשפט, הגיע הנאשם במטרה לתקוף שוטרים כבר בזירת האירוע נושא האישום הראשון, כך שעצם הרעיון של הרמת יד על אנשי אכיפת החוק אינו בבחינת "ייהרג ובל יעבור" אצל נאשם זה. המניע לשאלה, מדוע אדם עובר עבירה, אינו מעלה ואינו מוריד, והלכה זו לא השתנתה גם לאחר תיקון 39 (משנת תשנ"ד - 1994) לחוק העונשין,

תשל"ז - 1977, על אף שלא נחקק מחדש סעיף 15 לחוק הקודם, שקבע זאת (ראו פרופ' י' קדמי **על הדין בפלילים - חוק העונשין**, חלק ראשון, מהדורה חדשה תשע"ב - 2012, ע' 233 - 234), אך במקרה דנן, קל גם לבסס את המניע: הנאשם חש, כי כבודו נפגע, כאשר בסופו של דבר - עלה בידי השוטרים להשתלט עליו ולהביאו לתחנה; הפגיעה התעצמה, כשביקשו השוטרים לאזקו, ולכך התנגד - תוך שתוקף השוטרים.

אשר לטענות ההגנה בנוגע לאי התאמות שונות בעדויות השוטרים ובמיוחד - לעובדה, כי ע.ת. 3 לא ציין בדוח הפעולה את המכה שנתן: כאמור בפתח הדיון בפרק זה, המדובר באירוע רב משתתפים, בו היתה המולה רבה. ע.ת. 3 הותקף קשות באירוע, נגרמו לו חבלות, שהצריכו קבלת טיפול רפואי. באמרתו במשטרה, ציין העד את החלק העיקרי, מבחינתו, באירוע - המכה הקשה שקיבל מהנאשם. כאשר העד, ביחד עם אחרים, אוימו והותקפו על ידי מעורבים רבים - אך טבעי, כי בלא שהוצג לו הסרטון המצולם - לא יוכל לשחזר כל תנועה שלו או של הנאשם במהלך המאבק. והנה: כשם שלא ציין העד את המכה, שנתן לנאשם, הרי גם נשמטו מתיאורו בחקירה האלימות המקדימה, שהפנה הנאשם נגדו - דחיפות ואף מכה מקדימה. מכאן, מקבל בית המשפט את גרסת העד, כי השמטה זו היתה בתום לב. כאמור לעיל, מכל מקום - עומד לפני בית המשפט הסרטון, בו ניתן לראות בבירור את המכה שהוכה העד על ידי הנאשם, ובהצטרף עם עצם הגעת הנאשם לזירה ואחיזתו בחפץ ששימש כנשק קר, לא נותר כל ספק בדבר אמיתות עדותו.

אשר לשוני בתיאור אופי מעצרו של הנאשם, כשמרבית העדים טוענים כי הנאשם התנגד למעצר ואילו ע.ת. 4 תיאר זאת באופן שונה: גם בנקודה זו קיים הסרטון - נ/3 - ממנו עולה בבירור, כי הנאשם התנגד למעצרו וכי נדרשו מספר שוטרים כדי להשתלט עליו ולהכניסו לניידת, תוך שימוש בכח, אשר בית המשפט קובע, כי היה מוצדק בנסיבות. בין אם ע.ת. 4 לא זכר האירוע היטב ובין אם אירע דבר מה כלשהו, שהביא לחזרה מסוימת מהדברים, שמסר בחקירה במשטרה - כפי שאירע גם בנוגע לשאלה, האם ראה את תקיפת השוטר (יש לזכור, כי עד זה אינו בלש או איש יס"מ, אלא שוטר קהילתי, אשר משרת באופן יומי ביישוב והאוריינטציה שלו שונה משל יתר השוטרים) - הרי, כאשר קיימת ראייה אובייקטיבית - אין עוד נפקות לדבריו אלה ואין צורך להידרש לסיבות, שהביאו לשינויים בעדות.

אשר לנאשם - בית המשפט אינו מוצא ליתן אמון בגרסתו. די בכך אם ייאמר, כי עד תום חקירתו הכחיש הנאשם באופן גורף, הן את כניסתו לזירת המעצר, הן את הכוונה להפריע לשוטרים; הן את החזקת המפתח השוודי, שנתפס ואף צולם (ראו ת/2); הן כל תקיפה מצדו כלפי השוטרים; הן את הנזקים, שנגרמו בתחנה.

אשר לחבלות המתוארות בכתב האישום - כולן נתמכות במסמכים הרפואיים (ת/6א-11 וכן בחלקן הראשון של התמונות ב-ת/2 וכן ת/13א). גם כאן, המדובר בראיות אובייקטיביות, כשההגנה אף לא ביקשה לחקור מי מעורכי התעודות ולא הביאה כל ראייה לסתור אותן.

העובדה, כי התביעה לא הביאה לעדות את ע.ת. 8 - אינה מעלה ואינה מורידה. אמנם, המדובר במי שהיה נוכח בזמן האירועים; אך לא עלה מפי מי מהצדדים, כי העד מסר עובדות כלשהן, שהיו רלוונטיות לאירועים, מעבר לשאר העובדות שנשמעו ובית המשפט אינו מוצא משמעות לאי הבאתי לעדות. אדרבא, ככל שסברה ההגנה, כי לעד זה חשיבות מיוחדת - הרי, לאחר שוויתרה התביעה על הבאתו - רשאית היתה לזמנו מטעמה.

בית המשפט קובע, בהתאם לראיות שהוצגו, כי הנאשם, שהוא גדל ממדים, ראה עצמו כמי שמגיע להשליט את מרותו בזירה, ותוך כדי כך, תקף השוטרים, במטרה למנוע מהם לבצע את תפקידם ותוך שימוש בנשק קר (לפחות לגבי ע.ת. 2 ו-3).

אשר למישור המשפטי - הנאשם הועמד לדין בסעיף של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 274 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, באשר לתקיפת ע.ת. 2 בלבד. עבירה זו היא עבירת מטרה, הכוללת מספר חלופות, כשהנאשם הועמד לדין בגין חלופה (1), שענינה תקיפת השוטרים במטרה למנוע מהם לבצע את תפקידם, וחלופה (2), שענינה שימוש בנשק חם או קר. עצם הגעת הנאשם למקום, תוך חציית קו הצופים וכניסה לזירה ותוך התעמתות עם השוטרים, כשהוא עצמו מסר, שהרקע של כך היה לראות "מה יש" בנוגע לקטין, שלשיטתו - הפעילו כלפיו השוטרים כח, שלא כדין - ועצם ההתנהגות המתוארת בסרטון - מבססות הטענה, כי הנאשם הגיע למקום במטרה להפריע לשוטרים בפעילותם ולמנוע את מעצרו של המעורב הנוסף. כמו כן, בהתאם לקביעות בית המשפט דלעיל, הצטייד הנאשם בנשק קר, מסוג מפתח שוודי (לענין הגדרתו כנשק קר - ראו **פרשת מלכה** לעיל). כך ששתי החלופות מתקיימות.

בנוגע לתקיפת יתר השוטרים - ע.ת. 1 ו-3 באירוע נושא האישום הראשון וכן ע.ת. 5 באירוע נושא האישום השני - הועמד הנאשם לדין בגין עבירה של תקיפת שוטרים, בניגוד לסעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, עבירה אשר, לשם הרשעה בה, די בהוכחת מחשבה פלילית מסוג מודעות.

במאמר מוסגר, אין ברורה החלטת התביעה הכללית בנוגע לכך, שכן המטרה של הפרעה לפעילות השוטרים ומניעת המעצר ליוותה את פעולותיו של הנאשם כלפי כלל השוטרים באירוע, לרבות באירוע נושא האישום השני. ברם, משהסתפקה התביעה הכללית בהעמדת הנאשם לדין בגין עבירות קלות יותר בנוגע לשוטרים אלה - לא יחמיר עמו בית המשפט מעבר לעתירת התביעה.

אשר לעבירה, שענינה גרם נזק לרכוש במזיד - גם זו עבירה הדורשת מחשבה פלילית מסוג מודעות, ומכל מקום, הוכחה מודעות ברמה השקולה לכוונה, שכן החזקה היא, כי מי שמטיח חפצים ברצפה, מודע לתוצאות הטבעיות של מעשיו.

סיכום

בית המשפט מוצא, כי עלה בידי התביעה הכללית להוכיח, בנטל ההוכחה הנדרש במשפט פלילי, כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו, בכל אחד מהאישומים.

במסגרת האירועים נושא האישום הראשון, הצטייד בנשק קר - מפתח שוודי קטן, אותו ניתן להסתיר בכף ידו (ידו של הנאשם גדולה מהרגיל); חצה את קו הצופים תוך שנכנס לזירת האירוע, בה התעמתו השוטרים עם מעורבים נוספים בפרשה; לא שעה לבקשות השוטרים, להתרחק מהמקום ואף התעמת פיסית עמם, תוך שבשלב מסוים, תוקף את

השוטרים, בין היתר ע.ת. 2 - 3 בראשם, באמצעות הנשק הקר; וכן את ע.ת. 1 - כולם באופן המפורט בכתב האישום.

בנוגע לאירוע השני - בתחנת המשטרה - שב הנאשם ותקף שוטרים, לרבות את השוטר ע.ת. 5 בנגיחה בפניו, תוך שגורם נזק לרכוש שבבעלות משטרת ישראל - ריהוט ואביזרי מחשוב המצויים בחדר.

אשר על כן, מרשיע בית המשפט את הנאשם בעובדות ובעבירות שבכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ט סיון תש"ף - 21 יוני 2020, במעמד הצדדים.